

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 146/2018
06.02.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Горана Војводића, због кривичног дела разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Ивана Кајганића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 424/15 од 05.06.2017. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1113/17 од 31.10.2017. године, у седници већа одржаној 06.02.2018. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Горана Војводића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 424/15 од 05.06.2017. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1113/17 од 31.10.2017. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 424/15 од 05.06.2017. године, окривљени Горан Војводић оглашен је кривим због извршеног кривичног дела разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године и шест месеци, те је обавезан да оштећеном предузећу „АА“ из ... на име имовинскоправног захтева исплати износ од 5.794.284,41 динар а оштећено предузеће је упућено на парницу ради остварења преосталог дела имовинскоправног захтева. Истом пресудом оштећени ББ је упућен на парницу ради остварења имовинскоправног захтева а окривљени је обавезан да суду накнади трошкове кривичног поступка и паушала, као у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1113/17 од 31.10.2017. године, одбијене су, као неосноване, жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду и браниоца окривљеног и потврђена пресуда Вишег суда у Београду К 424/15 од 05.06.2017. године.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног Горана Војводића, адвокат Иван Кајганић, поднео је захтев за заштиту законитости, због

повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП у вези са одредбом члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП, уз предлог Врховном касационом суду да усвоји поднети захтев и укине побијане пресуде те предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање пред потпуно измењеним већем те да одложи односно прекине извршење правноснажне пресуде у смислу члана 488. став 3. ЗКП.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, након достављања примерка захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Поднетим захтевом, браниоца окривљеног Горана Војводића, адвоката Ивана Кајганића се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП наводима да је оптужба прекорачена тиме што је првостепени суд окривљеном Горану Војводићу приписао следећу радњу извршења: „у ком је на инструмент таблу поставио ометач ГПС уређаја“, чиме су, по ставу одбране, повређене одредбе члана 420. став 1. и 2. ЗКП и члана 424. став 1. тачка 1) ЗКП.

Врховни касациони суд ове наводе у поднетом захтеву оцењује као неосноване, јер прекорачење оптужбе на штету окривљеног подразумева измену чињеничног описа радњи извршења кривичног дела окривљеног, које су описане у оптужном акту, додавањем више криминалних активности, односно додавањем веће криминалне воље окривљеног, којима се отежава положај окривљеног у погледу правне оцене дела или кривичне санкције. То овде није случај, јер уношењем у изреку првостепене пресуде речи: „у ком је на инструмент таблу поставио ометач ГПС уређаја“ окривљеном није повећана криминална активност нити криминална воља па му тако није ни отежан положај у погледу правне оцене дела нити кривичне санкције. Уношењем наведених речи у изреку првостепене пресуде суд је у складу са чињеничним стањем утврђеним у законито спроведеном поступку на главном претресу прецизирао изреку пресуде, на шта има законска овлашћења. Из наведених разлога, супротни наводи у захтеву браниоца окривљеног су оцењени као неосновани.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић